

end Bøtø, og faar Østersøen en saadan fri Indvirkning derpaa, saa vil det om meget søie Tid blive til lutter Holme. Vi ville endog være udsatte for, at Landet gaar tabt og altsaa kommer til at dele Skjæbne med Nordstrand. Naar vi se Sagen i det rette Lys, forekommer det mig meget forunderligt, at der ikke allerede er gjort Skridt i Retning af at sikke en saa frugtbar Del af Landet imod en saadan Skjæbne. Den eneste Grund, jeg kan tænke mig for, at der ikke er foretaget Noget med Hensyn til Opførelse af faste Diger, er den, at Regjeringen har ment, at de ved den private Godgjørenhed indkomne Midler skulde være tilstrækkelige til ogsaa at ubrede Beføstningen ved Opførelsen af Kystværnet. Har Regjeringen nu haat en saadan Opfattelse, tror jeg imidlertid, at den har forregnet sig betydeligt. Vi se, at der allerede er medgaaet meget betydelige Summer til at dække en Del af den private Skade, som Stormfloden har foraarsaget, og betragte vi Forholdene rigtig, er der endnu meget store Tab at dække. Det er ikke og kan ikke være afgjort, hvilken skadelig Indflydelse Vandet vil have paa den Jord, hvorover det er gaaet. Det er at haabe, at denne Skade ikke vil blive saa stor, som man fra Begyndelsen af forestillede sig, men at den dog paa sine Steder vil blive meget følelig, er indlysende. Der er nemlig Steder paa Sydfalster, hvor Vandet har maattet blive stående paa Jorden ind i Marts Maaned, fordi alle Vandløbene vare satte til med Dynd og Sand, og det er indlysende, at Vandet paa de Jorder, hvorover det har staaet hele Vinteren, maa have udøvet en meget skadelig Indflydelse. Den Indtægt, hvortil Landmanden skal støtte sig, er jo den Indtægt, han har af sin Jord. Naar den udebliver, maa han gaa til Grunde, og det turde derfor vel være en Selsølgelse, at en saadan større Skade paa Jord ogsaa bør dækkes, men hvor store Beløb der vil udkræves dertil, kan ikke godt afgjøres endnu. Dertil kommer ogsaa, at der i Grunden er to Slags Diger. Det staaar saaledes for mig, at de Diger, der egentlig besyttede Landstrækninger imod Overflymmelse, nærmest maa være en Nationalsag, saaledes, at de private Midler ikke bør finde nogen Anvendelse i den Henseende. Om de private Diger, som ere opførte for at indvinde Jordareal, siger man vel — saaledes som jeg har set det fremhævet i Blade og paa anden Maade. — at de ere private Spekulationer, men om man end ikke kan sige, at dette er et feilagtigt Udtryk, trænger det dog i alt Fald til en nærmere Forklaring. Det er vel Spekulationer; thi de, der have foretaget saadanne Inddæmninger, have naturligvis havt til Hensigt at drage en Fordel deraf, men vi maa ikke se bort fra, at det er ogsaa i visse Henseender et patriotisk Foretagende, hvoraf Staten fremtidig vil have Gavn, hvilket alene fremgaar af, at den paalægger sliq indbæmmet Jord Skat efter 20 Aars Forløb. Det er ganske vist ikke min Mening, at

Staten skulde træde til og hjælpe til at opføre saadanne private Diger, men jeg tror, at de fortrinnsvis have Krav paa at blive hjulpede af de private Midler, som ere indkomne. Det, der er tilbage fra den private Indsamling, og som, saavidt man kan tro, Beretningerne, beløber sig til omtrent 400,000 Rd., vil altsaa visselig finde fuld Anvendelse, naar der skal ydes Hjælp til saadanne private Diger og til Skade, foraarsaget ved Jordens Overflymmelse. Den ærede Regjering har maaske troet, at disse private Midler skulde være saa rigelige, at de skulde være tilstrækkelige til at dække Udgifterne ved Opførelsen af Kystværnet paa alle Steder, hvor der trænges dertil, men jeg antager dog, at den maatte kunne have saadanne Oplysninger, at den vil kunne indse, at dette ikke kan naas ved de private Midler. Den burde derfor allerede forlængst have taget Initiativet til at sikke Kysterne paa de Steder, hvor man nærmest kan betragte det som en Statspligt at sikke dem. Se vi hen til Hærtugdommerne, ville vi finde, at der, saavidt jeg mindes, for over to Maanedes siden er forlangt en Bevilling til Opførelsen af Diger; det er jo bekendt, at Hærtugdommerne led meget under den samme Katastrofe, hvorunder vi Andre lede. Det staaar mig ikke saa ganske klart, hvorledes den ærede Indenrigsministers Stilling er. Fra Begyndelsen af syntes det, som om Ministeriet havde det fulde Syn for, at Staten burde træde til og sørge for at sikke Kysterne, men efterat der nu er hengaaet saa lang Tid, uden at vi have hørt, at der er foretaget et eneste Skridt i saa Henseende, synes der at være Grund til at foretage en nærmere Undersøgelse. Jeg har derfor troet at burde stille dette Vædringsforslag for at give Thinget Leilighed til at udtale sig om Sagen, for at høre den høitærede Ministers Udtalelser om dens Stilling, samt for om fornødent at sætte ham i Stand til at foretage en fornøyet Undersøgelse.

Indenrigsministeren: Jeg formoder, at det mest har været det ærede Medlem om at gjøre at komme til at lette sit Hjerte ved de Udtalelser, han nu fremkom med, hvilke forøvrigt ikke alle forekom mig at være fuldkommen billige og sande, og at det er dette, som har bevæget ham til at stille sit Vædringsforslag; thi som det er, vil jeg spørge, hvortil jeg skal bruge disse 200 Rd. ligeoverfor en Opgave som den, der her er Tale om. Der er et saadant Misforhold mellem de Fordringer, der gjøres, og det Beløb, der gives, at jeg maa sige, at jeg slet ikke har Brug for en saadan Bevilling. Men da det ærede Medlem har benyttet Leiligheden til en hel Del Bebreidelser overfor Regjeringen og navnlig overfor mig med Hensyn til denne Sag, skal jeg tillade mig at sige, at naar det ærede Medlem mener, at Regjeringen for længe siden burde have